

Política | Actualitzat el 11/10/2018 a les 19:15

Guirigall al PDECat i pragmatisme a ERC: la via Moncloa pel pressupost sense trucar la Fiscalia

«Sánchez provarà de sobreviure com sigui, tingui o no comptes amb els independentistes. El motiu és el mateix que el de Torra: l'alternativa a governar és pitjor»

Pedro Sánchez i Pablo Iglesias aquest divendres a la Moncloa. | ACN

"No hi haurà trucada". L'executiu espanyol no intercedirà a favor dels líders independentistes al judici de l'1-O, que previsiblement -tret de possibles rebaixes per a Sánchez i Cuixart- s'enfrontaran a peticions de condemna dures per part del Ministeri Fiscal. És l'escenari amb què treballa ara la Moncloa, que malgrat aquest "no" a la principal petició dels dos partits independentistes amb presència al Congrés aspira a aprovar els pressupostos generals amb els seus vots.

Una mostra de "realisme màgic", segons algunes veus independentistes, o d'experiència en l'aplicació de la teoria de jocs (https://ca.wikipedia.org/wiki/Teoria_dels_jocs), segons fonts socialistes, perquè "al final hauran de veure quin escenari els convé més", i davant la disjuntiva entre Pedro Sánchez i el 155, tocarà "escollir quin és el mal menor".

L'acord signat aquest dijous entre el president espanyol i Pablo Iglesias centra ja tota l'atenció dels socialistes espanyols en les fores independentistes

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/164703/govern/espanyol/posa/pressio/erc/pdecat/perque/aprovin/pressupostos>) , l'autèntic escull d'aquesta negociació. "No hi ha contactes", afirmen ERC i PDeCAT des del Congrés, malgrat les reunions de la vicepresidenta Carmen Calvo amb Elsa Artadi i el trànsit constant de consellers de la Generalitat per les andanes d'Atocha de les últimes setmanes. La Moncloa espera que el "diàleg" dins la "llel" acabi decantant la balança i li permeti una doble victòria davant els seus rivals al Congrés: l'aprovació dels pressupostos i la pacificació de l'espai independentista.

Per fer-ho possible, l'executiu espanyol confia en dos fenòmens anunciats. El primer: el viatge d'ERC cap al pragmatisme. La Moncloa creu que, malgrat les advertències del portaveu a Madrid, Joan Tardà, secundades públicament per Pere Aragonès, els republicans podrien optar per buscar un acord pressupostari deixant els presos fora de l'equació. S'aferren, entre altres, a l'acord assolit entre el vicepresident del Govern i la ministra d'Hisenda, María Jesús Montero, que van pactar transferències per valor de 1.459 milions d'euros. Uns diners vinculats estrictament a l'aprovació dels comptes del 2019, 2020, 2021 i 2022. L'objectiu de l'entorn de Sánchez és fer un *alley-opp*, deixar la pilota en safata i situar ERC a la mínima distància possible d'un "sí" als pressupostos en el moment propici. Els republicans, ara per ara, han enviat un missatge directe al president espanyol

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/164731/erc/avisa/sanchez/es/mou/autodeterminacio/presos/no/negociarem/pressupostos?rlc=p1>) : "O es mou per l'autodeterminació i els presos, o no negociarem pressupostos".

El segon factor d'optimisme parteix de l'extrema feblesa d'un PDeCat tocat per les desavinences amb ERC i per pugnes internes que el situen al llindar de la trencadissa (<https://www.naciodigital.cat/noticia/164722/tibantor/al/grup/pdecat/al/congr/negociacio/dels/pressupostos>) . La presentació del nou partit de Puigdemont el pròxim dia 27 ha donat ales als sectors del PDeCat que van quedar desbancats de l'assemblea nacional del mes de juliol i que aspiren a recuperar les regnes de la formació fruit d'una hipotètica sortida dels nous integrants de la Crida, que es constituirà com a partit. Els estatuts del PDeCat estableixen que no hi pot haver doble militància, i representants d'aquests sectors al Congrés i al Senat donen per fet que uns i altres poden començar a votar en direccions contràries en poques setmanes.

La reunió extraordinària de l'executiva del partit d'aquest divendres serà clau per determinar si hi ha, o no, un futur compartit, tot i que el lema "fins la sentència, paciència" que reparteix el president Puigdemont pot servir, per ara, per calmar els ànims a l'espera d'una nova convocatòria electoral.

L'optimisme del govern espanyol, però, és circumstancial i es basa, principalment, en la necessitat de crear un escenari favorable a qualsevol possibilitat d'èxit, encara que sigui d'*atrezzo*. Sánchez malviu amb 84 diputats, assetjat per l'oposició -que reclama eleccions- i pels seus socis parlamentaris, que volen que passi de les promeses als fets. Els anhels del president es poden trencar fàcilment. No només per una manca de pragmatisme de les formacions independentistes, sinó precisament per un càlcul electoral de dos partits que han de preparar l'argumentari i enfortir posicions de cara a una hipotètica convocatòria d'eleccions a Catalunya i a les municipals del maig del 2019.

Uns i altres saben, però, que Sánchez provarà de sobreviure a La Moncloa com sigui: tingui o no pressupostos i compti, o no, amb el suport dels independentistes. El motiu és el mateix que per al govern de Torra: qualsevol alternativa a governar és, ara per ara, un escenari pitjor.